

KRA FA LI

Kralupské farní listy

1
'25

Život na Zemi je jen částí věčnosti

Drazí farníci,

v úterý 24. prosince zahájil papež František Svatý rok. Ten vyhlásil již v květnu roku 2024 bulou, kterou nazval „Spes non confundit“, Naděje neklame.

Platí o nás, že zde na zemi jsme poutníky. Těmi, kteří kráčí po cestě spásy, vsťříc plnosti života v nebeském království. V letošním roce ale můžeme intenzivněji uvažovat o tom, že jsme nejen poutníky, ale jsme poutníky naděje.

Ve zmíněné bule papež František uvažuje o tom, že dnešní společnost ztrácí z různých důvodů naději, a proč tomu tak je.

Dnešnímu člověku chybí rozměr věčnosti. Můžeme říci, že paradoxně dnešní člověk, který žije svou mentalitou, žije kratší dobu, než dříve. Zatímco ve středověku lidé žili zde na zemi např. 50 let, bylo to ale při vědomí, že je to 50 let jejich věčnosti. Dnes mnoho lidí žije na zemi sice 80 let, ale bez tohoto vztahování se k věčnosti.

Rozměr věčnosti chybí také proto, že člověk ztrácí důvody k trpělivosti. Svět, ve kterém má všechno

tady a teď, ho odvádí od toho, aby rostl v očekávání a v naději. A přitom je naděje tak důležitá pro život člověka.

Staňme se tedy znovu poutníky naděje. Poutníky, kteří zde na zemi žijí jen část své věčnosti. S vědomím, že zde utváří a již budují svou věčnost. Buďme poutníky naděje, kteří se projevují svou trpělivostí, a to jak k limitům druhých, tak k limitům svým.

Buďme poutníky naděje, kteří nad nikým a nad ničím nelámou hůl, ale stále znovu, s nezdolnou nadějí, budují věci nové. Vždyť Písmo nás učí: „Hle, činím věci nové, už raší, což to nevidíte?“ (srov. Iz 43,19).

K této pouti vám vyprošuji Boží požehnání, odvalu a mnoho sil!

R.D.MARTIN SKLENÁŘ

Měsíčník pro potřeby farníků vydává Římskokatolická farnost Kralupy nad Vltavou, Chmelova 212, 278 01 Kralupy nad Vltavou, Číslo 1/2025 (leden) vydáno 5. 1. 2025 v nákladu 110 ks. | Tisk: Farní úřad Kralupy n. Vlt. | Příspěvek na tisk 10Kč. Číslo připravili uvedení autoři. redakce: R. D. Martin Sklenář, Iva a Michal Žyrkovi, Klára Palasová, Magdalena Čechlovská a Ovce. Připomínky, náměty či fotografie posílejte na casopis.farnosti@gmail.com Uzávěrka 20. dne v měsíci. Elektronická verze na www.farnostkralupy.cz foto titulní str.- Michal Žyrek, str.4 - Kamila Vápenková, str. 7- Anička Guthrie, str. 9- Jan Šimoniček, str. 11- Simona Hrnáčková.

Schůzky s živým Bohem

Milý čtenáři, měl jsem to štěstí, že jsem mohl několikrát přijmout sv. smíření v kostele sv. Ignáce v Praze u vynikajících zpovědníků jezuitů. Zvláště jeden z nich – P. František Hilmar - vedl mě k tomu, abych se modlil základní jezuitskou modlitbu, již je examen. Dokonce jsem k tomu dostal i strukturovaný "návod". Ale jakkoli jsem vnímal, že tato modlitba je pro mne důležitá, abych lépe chápal mechanismy, díky nimž se vzdaluji Bohu či naopak, ne a ne se do modlitby vpravit. Díky Bohu narazil jsem před časem na knížečku různě strukturovaných modliteb examenu, kde jsem si našel ten způsob, který mému založení vyhovuje.

Rád bych se se svým objevem podělil s tebou, milý čtenáři: *Mark E. Thibodeaux Sj, Schůzky s živým Bohem*. Autor nabízí 33 různých způsobů, jak se modlit examen. Nabízím jeden z nich. Zkus se, milý čtenáři, pomodlit jako jezuita, a posuď, jaké ovoce ti toto krátké cvičení přinese. Modlitba examen není dlouhá, nejedná se o rozjímání, ale většinou o rychlé „ohlédnutí se“ za proběhlým dnem, stačí 10-15 min.

Vděčnost

Sv. Ignác věřil, že vděčnost patří k nejvyšším ctnostem. Ve skutečnosti věřil, že nevděčnost je kořenem všech hříchů. A je to logické: hřích je v podstatě zneužití darů, které nám Bůh dal. Jsme-li za dar skutečně vděční, pak ho rozhodně nebudeme vědomě

zneužívat.

Při tomto examenu budete po celou dobu vyjmenovávat požehnání ve svém životě a děkovat Bohu za každé z nich. Kdykoli je vhodná doba k chválení a děkování Bohu, ale tuto zkoušku doporučuji zejména tehdy, když se cítíte sklesle, máte špatný den nebo jste neobvykle sebekritičtí.

1. Začínám svým obvyklým způsobem (např. uvědomím si, že Bůh se na mne s láskou dívá)
2. Prosím Boha, aby mi dnes zvláštním způsobem zjevil všechny požehnání mého života – ta opravdu velká i ta malá.
3. Ptám se sám sebe: *„Za co jsem dnes nejvíce vděčný? Co mě naplňuje vděčností?“* Obvykle se okamžitě objeví jedna osoba, místo, událost, nebo věc. *Pojmenuji tento dar před Bohem: „Pane, jsem ti tak vděčný za dar, který jsi mi dal v podobě _____.“* Chvilí si to jednoduše opakují stále dokola a nechávám vděčnost proniknout hluboko.

4. Chvilí si tento dárek vychutnávám. Když jsem například nejvíce vděčný za svou sestru, mám před očima její krásný obličej. Vidím její úsměv; sleduji jedno z jejích gest nebo výrazů tváře, které mě vždycky polechtají nebo zahřejí u srdce. A prostě tam sedím, naplněný láskou. Po celou dobu říkám: „Děkuji ti, Pane.“ Nemusí to být zrovna člověk. V kterýkoli den

mohu být vděčný za nějakou věc nebo organizaci. Mohu být vděčný za svůj teplý a útulný dům a pohodlí, které mi přináší, když se každý den vracím domů. Mohu být vděčný za své církevní společenství nebo za firmu, ve které pracuji. Možná jsem nejvíce vděčný za něco, co se stalo nedávno. Například se mohu cítit naplněn vděčností, protože někdo kdo je ke mně obvykle nevlídný, měl ke mně dobrou náladu. Možná jsem vděčný za to, že jsem dostal zvýšení platu, dobré hodnocení kolegů nebo výbornou známku z testu. Ať už je to cokoli, vychutnávám si tento dar tím, že ho před sebe postavím v modlitební představě. Dovolím, aby ve mně dobré pocity vyvěraly a přetékal, a přitom v srdci říkám: „Děkuji ti, Pane.“

5. Teď už lehčeji sleduji dlouhý a bujarý průvod dárků, který prochází mými představami, a

děkuji Bohu za každý z nich. Jeden po druhém, v chaotickém a náhodném pořadí, mi před očima proplouvají velké i malé dárky mého života: mé zdraví – „Děkuji ti, Pane“; mí příbuzní (i ti obtížní!) – „Děkuji ti, Pane“; můj soused – „Děkuji ti, Pane“; exotické jídlo, které jsem včera úspěšně uvařil – „Děkuji ti, Pane.“ A tak dále a tak dále – přehlídka na Den díkuvzdání, která by mohla konkurovat jiné.

6. Končím svým obvyklým způsobem (např. modlitba Otčenáš).

Užitečné zdroje:

Mark E. Thibodeaux Sj: Schůzky s živým Bohem, nakl. Refugium.
Ignaciánský examen – aplikace do mobilu ke stažení na Google play
P. Hylmar: O examenu s praktickou ukázkou z deníku sv. Ignáce: ke shlédnutí na youtube.com

VÁCLAV LNĚNÍČEK

LINDA VÁPENKOVÁ

Když zpíváme, je to ještě zábavnější

Představujeme další malou členku našeho společenství, která se připravuje na život z eucharistie:

Ahoj, jmenuji se Linda a chodím do čtvrté třídy. Bydlím v Kralupech nad Vltavou. Ráda maluju a taky chodím do kralupského turistického oddílu. S turistákem i s rodiči často podnikáme různé výlety. Jelikož mám ráda i běh, baví mě taky chodit na Páteční dětská odpoledne, kde hrajeme hry s kamarády i s panem farářem. Když na PDO i zpíváme, je to ještě zábavnější. Tak ahoj a uvidíme se v kostele :-)

Goliáš se složil, na betlém netáhlo...

Tak jsem zase tady, lidičky. Mně už se po tom psaní pro vás stýskalo.

Jsem zase úplně napěchovaná informacemi přímo tady z farní centrály. Jako v Návštěvnících, pamatujete na to? CMF – centrální mozek farnosti.

Jejda a čím mám vlastně začít? Tak třeba víte, že se tu na faře sešli naši varhaníci? Teda přesněji řečeno varhaníci, zástupci varhaníků a scholy. A domlouvali se tady na tom, jak bude hraní v kostele pokračovat dál, abyste byli vy farníci co nejvíce spokojeni. Založili tady whatsappovou skupinu, aby se mohli mezi sebou snadno domlouvat, kdy kdo bude hrát a rovnou si tu rozporcovali Vánoce. Jo a já ještě něco vím, ale to prý nesmím zatím psát, protože se to tu teprve rodí. A ty přísní Žyrkouni mi řekli, že jestli to vykecám, tak mě odvezou z fary domu. Jééé, to bych tuze nechtěla, tady je to mnohem zábavnější. Co doma, tam pořád nikdo není. Tááákže můžu jenom napsat, že se tu rodí nové zvukové projekty pro mši svatou. Tak na nás myslíte v modlitbách, ať se to povede dát všechno dohromady. Myslím si, že by to bylo pěkné.

Jo a co říkáte tomu betlému v zádveřích? No to se mi málem zdrcla vlna, když jsem to na začátku prosince na faře poprvé zaslechla. Už ani betlém u sv. Václava farářovi není vhod. Hned se mi vybavil Mrazík: „... nebylo mu asi

vhod, že do lesa měla vchod ...". Nejdřív, že by byl vzadu pod kruchtou. No tě pic, říkám si, to bychom byli už jako v té velké Praze, tam ho mají taky skoro všude vzadu v kostele. A hned otec Martin bafnul zpovědnici, že jí bude stěhovat, ale kleply ho přes prsty památkářky, že zpovědnice zůstane, kde je. Chi chi chi. Ale to by nebyl náš farář, aby hned něco nevymyslel. A tak nadhazuje zádveří. No co vám budu povídat, nemohla jsem z toho usnout, ale jak jsem si tak v hlavě přesýpala ty jeho argumenty, tak jsem si nakonec řekla, že to není úplně marný nápad. Bude to takový útulný, ucelený a taky takový tajemný tím, že bude trochu schovaný a nebude vidět už z dálky. Taky je pravda, že nebude vepředu u klekátká překážet při svatém přijímání a bude moci být k němu pěkný průvod při mši. Taky jsem si nakonec říkala, že i mým betlémským kolegyním bude na tom novém místě lépe. Bude tam zvětví, budou obklopené hustým lesem, kdežto na té širé pláni před oltářem sv. Václava na ně pěkně táhlo a to není dvakrát příjemné, i když máte na sobě svetr s husté vlny. No musím se vám přiznat, že jsem se na ten „nový“ betlém začala i těšit. Chlapům to dalo práci a mudrování, co a jak udělat, přizpůsobit novému prostoru, ale nakonec to myslím zvládli vcelku dobře a vyloupl se z toho docela

pěkný betlém. Co vy na to? To máte jako s tím adventním věncem. To mě vám těch Žyrkounů bylo až trochu líto. Už je to dlouho, co si řekli, že tentokráte vyzdobí adventní věnec do fialova, podle liturgické barvy adventního období. A tak hned na začátku listopadu objednali věnec na 27.11.2024, fialové kostelní svíce a začali shánět 8 cm širokou fialovou stuhu. A začalo drámo. Na stuhu už bylo pozdě, v Peggyně už byly stuhly objednané u dodavatele a objednávka už nešla upravit. Tak byl jen 5 m zbytek a vyrazilo se do Prahy. Ono se řekne stuha, ale takhle široká a v tom správném fialovém odstínu, to je vám lidičky problém. Nakonec se podařilo sehnat alespoň šíři 5 cm ve správném odstínu. Uf. To bych vám nikdy neřekla, že té stuhly se nakonec spotřebuje 23 m. To mě tedy spadla brada. No nastal listopadový den dvacátýsedmý. A ráno se volalo do zahradnictví a zjistilo se, že si tam zapomněli zapsat objednávku do pracovního plánu. Takže věnec nebyl připravený. No já myslela, že Michala klepne. Říkám „dejchej, dejchej ...“. No naštěstí to Michal rozdýchal a ten věnec připravili do druhého dne, takže se jeho věšení nemuselo komplikovaně odsouvat. S věšením Žyrkounům už tradičně přišli pomoci Musilovi s jejich nekostelním kámošem. No lopotili se tam s tím ve čtyřech lidech celé dvě hodiny. Já na ně čekala na faře a začala jsem mít o ně už trochu

strach. A když přišli, tak vám byli skleslý. Úplně je opustila rozhodná statečnost a začali mít obavy, jestli vám farníkům nebude moc vadit změna barvy a že ta stuha je úzká a jestli to není vázané na moc dlouhé stuhly a taky jestli je správně vysoko. No vypadali jako hromádka neštěstí. Ale jak to tak sleduju, tak jste nový adventní věnec přijali dobře, protože stížností bylo jen malinko a tak ty moji opatrovníci jsou zase radostní a spokojení. Taky jsem si zašla na začátku prosince do kostela poslechnout večerní chvály, co je připravuje společenství mládeže naší farnosti. Pořád to na faře zkouší a zažila jsem u toho pokaždé úžasnou tvůrčí spolupráci. Vždycky jsem z toho byla úplně nabitá a tak jsem byla zvědavá, jak ty chvály nakonec v kostele vypadají. Uvelebila jsem se pěkně na klárčiným basovým kombu a protože mně to slušelo, tak jsem se nechala pro vás od Aničky vyfotografovat. Fešanda, že ano? No, ale pak vám Klárka hrábla do strun a já s kombem začala vibrovat, jak kdybych seděla na starém traktoru. ☺ Lidičky, já vám řeknu, že ty chvály a ty mladý, to vám byla nádhera poslouchat a pozorovat. Trvalo to asi hodinku, mezi písničkami byly tři nádherné a úžasně přednesené modlitby s citlivým hudebním podbarvením, četlo se také z evangelia a žalm. A pak přišlo na chvály a prosby na našeho Pána. Po celou dobu byla vystavena eucharistie. Kostel byl potemnělý, hořely svíce. Nádherná

Mám sen: čtení přechází v ticho a zpěv

Drazí bratři a sestry, v našem liturgickém okénku se v tuto chvíli dostáváme k bohoslužbě slova. Četba z Písma svatého patřila k součásti synagogálního židovského shromáždění (srov. např. Lk 4,16nn). První učedníci pocházeli převážně z židovského prostředí, proto je logické, že při svých shromážděních četli Písmo svaté. Toto Písmo bylo následně apoštoly vykládáno, případně se četl některý z listů, který byl komunitě zaslán. Bohoslužba slova tedy přirozeně patřila k rané liturgii křesťanského společenství. První křesťané si totiž uvědomovali, že naslouchání Božímu slovu zapaluje jejich srdce a otevírá jim oči k tomu, aby poznávali Pána (srov. Lk 24,13nn). Proto mohl sv. Justýn, mučedník a apologeta 2. stol. napsat., že bohoslužba slova předcházela eucharistické bohoslužbě. Bohužel přístup k Písmu svatému se v tradici katolické církve vytrácel a vyvrcholil reakcí na reformaci, která kladla důraz na Písmo svaté (odmítání Tradice církve – sola scriptura). Reakcí, která vedla k tomu, že při katolických obřadech se z Písma svatého nečetlo. Až nepatrné úpravy před II. vatikánským koncilem, a pak především samotný koncil, znovu navrátily Písmo do liturgie. Pozoruhodný je článek 7 konstituce o liturgii Sacrosanctum concilium. V něm se hovoří o čtveré přítomnosti (praesens adest) Krista – v osobě

kněze, pod eucharistickými způsoby (či obecně ve svátostech), v Božím slově a ve shromážděném společenství. II. vatikánský koncil tedy začal zdůrazňovat, že není možné slavit svátosti bez naslouchání Božímu slovu. U většiny svátostí se tento názor rozvinul a uchytil, ale např. ve slavení svátosti smíření se ještě můžeme setkat s běžnou praxí, že se Písmo svaté nečte. Vraťme se ale znovu ke mši svaté. Ve všeobecných pokynech k římskému misálu se praví, že „ve čteních, která homilie vykládá, Bůh mluví k svému lidu, zjevuje tajemství vykoupění a spásy a nabízí duchovní pokrm“. Církev si tedy uvědomuje důležitost Božího slova, a proto i dnes zdůrazňuje, že „není dovoleno nahrazovat čtení a responsoriální žalm, obsahující Boží slovo, jinými, nebiblickými texty“.

V kostele hovoříme o dvou stolech – stůl slova a stůl eucharistie. Boží slovo zaznívá z místa tomu určenému, které nazýváme ambon (od řeckého slova anabainen, vystupovat), resp. kazatelna. Věřící při četbě sedí, zaujímají postoj naslouchání. Protože je čtení z Písma svatého tak významné, měl by tomu odpovídat i náš přístup. Je nanejvýš vhodné, abychom se na čtené úryvky připravili (pokud slyšíme pár veršů z nějaké starozákonní knihy vytržené z

kontextu, je skoro jisté, že vůbec nemůžeme chápat, o čem je řeč). Příprava se pochopitelně týká i těch, kteří budou číst. Aby mohli srozumitelně sdělit čtený text, je třeba, aby sami rozuměli tomu, co čtou. Je třeba, aby si text dopředu připravili také v jeho přednesu, protože posluchači jsou odkázáni na to, jak text přečtou. A nejde jen o slova, ale také o intonaci, interpunkční znaménka, apod... Jsem rád, že ve farnosti funguje systém nedělních čtení (že se rozdávají dopředu). Otázkou je, zda je možné něco podobného vytvořit i pro všední dny – zde je to ale obtížné.

Bohoslužba slova má jasně danou strukturu. O nedělích zaznívají čtyři biblické úryvky: 1. čtení – SZ, v době velikonoční Skutky apoštolů; žalm; 2. čtení (novozákonní listy); evangelium. Ve všední dny jen tři úryvky (není druhé čtení).

Hlavním textem o nedělích je evangelium. Abychom toho slyšeli co nejlíc, máme tři liturgické roky, kterým je přiřazeno dané evangelium. V roce, který nese označení „A“, čteme z Matouše, v „B“ z Marka a částečně z

Jana a v roce „C“ z Lukáše. K tomuto úryvku je pak vybíráno starozákonní čtení, a to tak, aby

mělo stejnou tematiku. Toto téma je pak ještě meditováno v žalmu. Ve druhém čtení sledujeme polosouvislou četbou některý z novozákonních listů.

Ve všední dny čteme postupně pasáže Markova, Matoušova a Lukášova evangelia. A v prvním čtení sledujeme dva cykly (1 a 2), kdy se střídá polosouvislá četba starozákonních i novozákonních knih. Za tři roky tak v kostele zazní cca 30% SZ a 70% NZ.

Ještě jednou bych se vrátil k žalmu. „Po prvním čtení následuje responsoriální žalm, který je nedílnou částí bohoslužby slova a má velký význam liturgický a pastorační, neboť napomáhá rozjímání Božího slova“. Žalm je duchovní písní (k jeho povaze tedy patří jeho zpívání), která

shromážděnému společenství má napomoci meditovat přečtený úryvek. Proto bychom měli usilovat o to, aby se zpíval žalm, který „odpovídá“ přečtenému textu. Evangelium se budeme věnovat v příštím čísle farního časopisu. Já bych ale ještě chtěl zmínit jeden velmi zajímavý text, který nalezneme v 56.

článku Všeobecných pokynů k římskému misálu: „Bohoslužba slova se má konat tak, aby vedla k

rozjímání; je proto nutné vyvarovat se jakékoli úspěchanosti, která je na překážku usebranosti. Je také vhodné vkládat krátké chvilky ticha, přizpůsobené shromážděnému společenství, při nichž s přispěním Ducha Svatého srdce přijímá Boží slovo a modlitbou připravuje odpověď. Tyto chvilky ticha je vhodné vkládat např. před začátkem bohoslužby slova, po prvním a druhém čtení a po homilii“. Domnívám se, že zde jsme v praxi hodně vzdáleni tomu, o čem se zde hovoří...

Jak rád bych zažil situaci, kdy nebudeme sledovat hodinky a kdy budeme k bohoslužbě slova přistupovat zmíněným způsobem. Kdy bude bohoslužbu slova provázet dostatečný prostor posvátného mlčení.

Z praktického hlediska bych alespoň požádal, abychom nespěchali. Čtenář, ať chodí číst až tehdy, kdy je k tomu čas. Není třeba vycházet již během vstupní modlitby (to se modleme), nebo ke konci žalmu...

A na závěr bych si dovilil představit takový svůj sen. Představuji si, že budu moci jednou slavit mši svatou, kdy po prvním čtení bude ticho. Po nějakém čase (třeba po minutě) začne hrát potichu a meditativně nějaký nástroj (housele, violoncello...). Z tohoto doprovodu se pak přejde do zpěvu žalmu, a to skutečně meditativním způsobem. Doufám, že se budu moci radovat z takto prožívané bohoslužby slova nejpozději při nebeské liturgii...

ZPRÁVA O FARNÍ ZAHŘÁDCE

Rostliny vystřídaly smutný kačírek

Protože jsem prožila dětství v Českém Brodě, byla jsem zvědavá, co se tam otci Martinovi nejvíce líbilo. Vzhledem k tomu, že jsem očekávala nějaké pamětihodnosti, které si ještě matně vybavuji, byla pro mě jeho odpověď, že se mu líbila farní zahrada, hodně překvapivá. Zaujalo mě to, protože jsem sama nadšená zahradnice a milovnice přírody. První krůčky v poznávání květin a zasvěcování do tohoto oboru jsem učinila po boku své babičky, se kterou jsem procházela a nadšeně obdivovala její zahradu v Praze. Později jsem s ní navštěvovala

botanické zahrady a výstavy skalniček, až mě to přivedlo k myšlence vystudovat botanický obor. Na Karlově Univerzitě v oboru geobotanika jsem se blíže věnovala druhovému bohatství krkonošských luk. Po přestěhování do Lešan (část Nelahozevsi) jsem začala postupně budovat naši rozsáhlou zahradu a později na rodičovské dovolené prodávat nenáročné trvalky, které se samy množí. Zájem o přírodní a následně i zahradní rostliny a jejich ekologii jsem zúročila při absolvování kurzu pro poradce přírodních zahrad. Přírodní zahrady jsou osazovány v souladu

s okolní přírodou, využívají se podmínky, které na stanovišti jsou, nemění se půda (např. za rašelinu, jejíž těžba je neekologická), nehnojí se umělými hnojivy, ale využívá se dostupných přírodě blízkých postupů, jako je kompost, zadržování dešťové vody, mulčování... Takový přístup k zahradničení je mi

nejbližší a proto se ho držím. Je tedy jasné, že výzvu, kdo by mohl pomoci s výsadbou na farním dvorku jsem nemohla nechat jen tak. Sice nejsem zahradní architekt, ale znám rostliny a jejich nároky. Měla jsem pár předchozích zkušeností s navrhováním větších záhonů např. u rodiny Wandrových v Nelaho-zevsi nebo předzahrádky u fary v Libčicích nad Vltavou. Jsem velmi ráda, že se mi příležitost zvelebit farní dvorek naskytla. Myslím, že mě to při pohledu na smutný kačírek již v minulosti mnohokrát napadlo, ale netroufala bych si to vůbec navrhovat.

S kamarádkou a kolegyní Ing. arch Ivanou Zachovou ze zahradnictví Trees, která má zkušenosti s plánováním větších výsadeb v Nelahozevsi, jsme přijely na faru, abychom v krátkosti probraly s otcem Martinem Sklenářem naše možnosti a představy přímo na místě. Otec Martin navrhoval pěstování různých plodin pro děti a my zase spíš okrasné rostliny. V

souladu s filosofií přírodní zahrady jsme navrhly, že můžeme osázet i suchá místa podél domu, kde porostou např. bylinky. Ukázalo se, že farní zahrada může mít kromě estetického hlediska i přínos ryze praktický, a sice možnost konzumace různých plodů, sběr bylinek pro ochucení vody na pití a výroby léčivých čajů či dochucování jídel a v

neposlední řadě pěstování vyšších trvalek, které se hodí pro výzdobu kostela nebo farní kaple.

V plánování záhonů jsem vycházela z toho, že se zde vyskytují čtyři různé druhy stanovišť:

Suché a slunné – záhon podél jihovýchodní zdi fary.

Na ten jsme vybrali směs slunomilných suchomilných bylinek, doplněnou růžemi a několika druhy trvalek k řezu a dalšími stepními druhy (šalvěj, mateřídouška, levandule, rmen, len, více druhů řeбриčku) obohacenou drobnými jarními cibulovinami.

Obyčejný zahradní záhon – podél plotu, který záhon stíní od jihozápadu. Na tento úzký pás, kde bude ještě dostatek slunce od jihovýchodu a předpokládám i dostatek vláhy, jsme umístili většinu užitkových ovocných druhů a vysokých trvalek k řezu doplněnou tulipány a narcisy.

Stinné kouty – oba konce záhonu podél plotu a severozápadní výklenek domu u vrat. Tyto stinné kouty jsou osázeny převážně

hájovou podrostovou vegetací, tak aby v průběhu roku neustále něco kvetlo a bylo na co se koukat, a aby se mohli "zobat" lesní jahody. Suchý pás kačírku podél jihozápadní stěny budovy fary: Tady byl kačírek záměrně ponechán a je protknut mozaikou různých sukulentních rostlin. Během podzimu jsme nakonec stihli vše udělat. Velký dík patří otci Martinovi, který kdykoli měl chvíli, nelenil a šel na dvůr po kouskách katrovat oblázky, které byly všude, kde jsme měli v plánu sázet. Naštěstí přišel pomoci i Václav Lněnička, Lenka Vraná, která několikrát přijela s vozíkem a brigádníky pro vykatrovaný štěrk. Z důvodu blížící se zimy a zhoršení počasí jsme se nakonec sešli v sobotu na trochu početnější brigádu: otec Martin, Hrnčákovi a Visločtí. Nejprve jsme nakládali u Vislockých hlínu, která jim naštěstí zbyla po srovnání terénu zahrady a nabídli nám ji, posléze jsme ji na faře rozmísťovali do uvolněných záhonů a z důvodu přítomnosti kamení a hlavně kořenů vytrvalých plevelů ji opět katrovali. Sázet jsme začali s dětmi na pátečním dětském odpoledni, a dále jsem sázela několik dní já. Většina rostlin pochází z mé zahrady z Lešan, ale ovocné druhy a růže věnovalo farnosti zahradnictví Trees.

Naše farní zahrádka v číslech
10 druhů ovoce
9 druhů bylinek
35 druhů vyšších rostlin k řezu
3 druhy okrasných keřů
Asi 130 druhů rostlin celkem

Již od konce zimy se máme na co těšit, od února stále něco pokvete.

Jako první sněženky, talovín nebo plícník a v říjnu ještě poslední astry a kopretinec.

Srdečně vás zvou, abyste se na zahrádku chodili nejen dívat, ale i ochutnávat, přivonět a naslouchat bzučení hmyzu, a rovněž se nebáli za mnou kdykoliv přijít s dotazy z tohoto oboru. Budu skutečně potěšena, když si o tom budu moci s vámi popovídat nebo vás kolem záhonů podrobněji provést.

Zalíbilo se mi i přirovnání farnosti k rozkvetlé louce, se kterým přišel otec Martin v jedné homilii. Louky byly totiž předmětem mé diplomové práce. Je příznačné, že louky patří v české přírodě k druhově nejrozmanitějším společenstvům vůbec. Tato společenstva se utvářela desítky let díky obhospodařování půdy člověkem a jen díky těmto zásahům zvenčí se na loukách vytvořily vyvážené vztahy, kde má každá rostlina své místo. Bez tohoto obhospodařování louka chudne a postupně zarůstá lesem. Možná o tom můžeme uvažovat jako o Boží péči, která k nám neustále proudí, a v které může každý rozkvést ve své jedinečnosti.

V souvislosti s touto metaforou mě napadlo, že bychom si na naši zahrádku mohli dát cedulky se jmény rostlin. Kdo by chtěl, by si pak připsal svoje jméno k rostlině, která se mu líbí. Mohl by se o ní dozvědět více a chodil by si ji hýčkat. Tím by pak naše záhony symbolizovaly naše společenství ještě více.

Těším se, že se na naší farní zahradě budeme radovat z Božího stvoření všemi smysly!

SIMONA HRŇÁKOVÁ

Nenechte nás vyhořet

Milí spolufarníci, obracíme se na Vás s urgentní prosbou. Zajišťujeme už tolik věcí ve farnosti, že nám nezbývá čas pro sebe sama, naši rodinu a přátele. Také vše děláme ve velkém spěchu, což není dobré ani pro nás, ani pro činnost samotnou. Tím, že mimo kompletního kostelníčení v kralupském kostele včetně letos časově velmi náročné holubí problematiky, zajišťujeme spoustu pravidelných i nepravidelných věcí pro farnost, a to včetně domácí přípravy. Tento stav už pro nás není dlouhodobě udržitelný. Proto se na Vás obracíme s prosbou o pomoc a níže uvádíme některé služby, které zajišťujeme a se kterými bychom potřebovali pomoci, aby se nám alespoň trochu ulehčilo a mohli jsme pokračovat ve své službě v našem farním společenství, ale také žít soukromý život. Zamyslete se prosím nad svými dary, nad tím, co by vás bavilo a přitom byste byli prospěšní společenství. Přidejte se prosím k aktivním farníkům, jejichž služba sice leckdy zůstává v anonymitě, ale Pán o ní ví.

Hledáme:

Květináře/ku – hledáme někoho, kdo by zajišťoval kompletní starost o květinovou výzdobu v kostele. Využijte prosím této ideální chvíle na zácvik, kdy květiny v zimním období vydrží dlouho svěží a je tak možné v klidu vklouznout do této tvůrčí služby a připravit se na

náročnější letní období.

Zástupce kostelníka – nebojte se, nejednalo by se o plný zástup, ale pouze o zástup v oblasti řekněme obřadní. Tedy v okamžiku, kdy bychom si rádi vyrazili na dovolenou, prodloužený víkend, nebo prostě jen na kulturní, společenskou nebo rodinnou akci. Jednalo by se tedy o otevírání a zavírání kostela, příprava na mši, sklizení po mši, kontrola svíček, topení a osvětlení. Ideální by byl stav, kdyby se pro tuto nárazovou službu přihlásilo více lidí, abychom vždy, když bude potřeba, mohli najít kvalifikovaný zástup.

Kostelní prádelník/ce – opět hledáme třeba i několik lidí najednou. Pojdte nám pomoci s kostelním prádlem a textiliemi. Můžete se podělit o jednotlivé druhy prádla, aby vás tato periodická služba příliš nezatěžovala. Máme tu několik skupin prádla: 1. kalichové prádlo a ručníky (cca 2x za měsíc), 2. oltářní prádlo (cca 1x za čtvrt roku), 3. ostatní prádlo (cca 1x za půl roku) - alby, závěsy, ... Pomocník s úklidem interiéru kostela – hledáme lidi, kteří by byli ochotni se pravidelně postarat třeba v intervalu 1x za čtrnáct dní o: 1. vysátí a otření lavic, 2. vysátí a vytření kostela, 3. likvidace pavučin (stačí 1x za čtvrt roku). O

běžný každotýdenní úklid bychom se nadále postarali sami. O výpomoc s úklidem, předsíně, schodů, zábradlí a lapačů nečistot v dešťové kanalizaci si vás ani netroufáme požádat.

Nástěnkář/ka – trvale sháníme někoho, komu bychom předávali informační materiály a ten je nějakým tvůrčím způsobem umisťoval na nástěny v kostele a také udržoval jejich aktuálnost.

Plakátovník/ce – pojdte nám pomoci s tvorbou plakátů. Kdybyste neuměli používat aplikaci na jejich tvorbu, tak vás rádi zaučíme. Je to opravdu velmi snadná a kreativní činnost.

Redaktor/ka farního měsíčníku Krafali – pojdte s námi tvořit náš farní časopis. Je to opravdu skvělá tvůrčí práce. Hledáme větší pestrost. Zatím jsme v redakci jen čtyři plus jedna ovce a myslíme si, že by bylo skvělé, kdyby články nesly pestřejší rukopis a bylo i více hlav na kreativní nápady. Může se jednat o někoho, kdo bude trvale spolupracovat s redakcí na každém čísle, nebo o někoho kdo si vezme na starost jednu konkrétní rubriku, jako tomu je nyní třeba v případě světců, anebo o občasného přispívatele.

Korektor/ka farního měsíčníku Krafali – pojdte nám pomoci. Tohle je jednoměsíční nárazová práce. Náročná je v tom, že se děje vzhledem k vytížení celé

málopočetné redakce těsně před posláním časopisu do tiskárny, tedy v lepším případě v pátek v podvečer, nebo také někdy v sobotu dopoledne. Po obdržení sestaveného čísla je tedy potřeba neodkladně konat. Pomozte nám hledat a opravovat chyby, ať se texty ostatním lépe čtou.

Další služby, které sami nezajišťujeme:

Výtvarník/ce – rádi bychom doprovodili texty článků v našem farním měsíčníku o třeba i velmi jednoduché kresby.

Webmaster – Jedná se o spravování a tvorbu webových stránek farnosti. Jak se ke stránkám nový tvůrce postaví, je zcela na něm. Jestli bude pouze udržovat a rozvíjet stávající stránky, anebo bude chtít být kreativní a dá stránkám modernější, přehlednější a svižnější podobu. Jsme připraveni vám dodávat materiály a všemožně spolupracovat. Stránky budou i při snaze úplného začátečníka, nebo člověka, který má na jejich údržbu jen omezený čas vždycky nesrovnatelně lepší, než nyní, kdy jsou téměř mrtvé.

Prosím ozvěte se nám: Iva Žyrková – tel: 739 588 244, e-mail: katechetka@farnostkralupy.cz
Michal Žyrek – tel: 736 506 812, e-mail: michal.zyrek@farnostkralupy.cz
Děkujeme Vám.

IVA A MICHAL ŽYRKOVÍ

Charita Kralupy nad Vltavou
Vás srdečně zve na

BENEFIČNÍ PLES

8.2.2025 od 19:00 hodin
ve Velvarské Záložně
pod záštitou starosty města
Kralupy nad Vltavou

K tanci i poslechu hraje
Big Band Kralupy,
KralupSwing, dále Vás
čeká pestrý program,
bohatá tombola a
možná i půlnoční
překvapení.

Charita
Kralupy n. Vlt.

Prodejní místa:
Kavárna Rígovka
Šuplík v Sokolské ul.
Velvarská Záložna

KRALUPY
NAD VLTAVOU

Výzva

Hledáme dlaždiče

Obracíme se na šikovné farníky, kteří by byli ochotni ujmout se se položení druhotně použité zámkové dlažby pod přístřešek pro popelnice. Dlažbu máme nachystánu, kamennou drť, obrubníky a směs na beton pro obrubníky zajistíme. Případně zajistíme i velkou úhlovou brusku, gumovou paličku, míchadlo, vrtačku, zednickou lžící a vodováhu. Tímto krokem pak bude dokončena první etapa zvelebení prostoru v bezprostřední blízkosti fary. Zájemce prosíme, aby se obraceli na otce Martina, nebo Michala Žyrka. Děkujeme

Leden 2024

St	1.1.	9.30, 16 h	Slavnost Panny Marie, Matky Boží - zasvěcený svátek	Mše svaté v 9.30 a v 16 h (Velvary)
So	4.1.	17 h	Varhanní koncert	Kralupy nad Vltavou - kostel
Ne	5.1.	16 - 18 hodin	Ukrajinské tradiční Vánoce	Kralupy nad Vltavou - kostel
Po	6.1.	17.30	Slavnost Zjevení Páně - žehnání předmětů a po mši také fary	Kralupy nad Vltavou - kostel
St	8.1.	18:30	Tříkrálový koncert ZUŠ + Charita	Kralupy nad Vltavou - kostel
Ne	26.1.	8 h, 9.30	Neděle Božího slova - žehnání mimořádným služebníkům Božího slova	Velvary a Kralupy nad Vltavou - kostel

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST KRALUPY NAD VLTAVOU

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE ZVE NA: VEČER CHVAL

12. LEDNA 2025
18:30

Kostel Nanebevzetí Panny Marie
a svatého Václava

KRALUPY NAD VLTAVOU